

der ikke var nogen pædagogisk Grund, der talte for den eensartede Methode i Skoleundervisningen. Altskøn er imidlertid, at jeg slet ikke har talt derom; jeg har kun talt om Over-skoledirecteuren som Mellemmand til Forberedelsen af en Reform i Almueskolevæsenet, navnlig paa Landet, og jeg tillader mig at ansee ham fornøden i saa Henseende, — De Herrer kunne nu have en anden Mening herom; — men for at iværksætte denne Reform, behøves der vistnok en Eenhed i det Blid, som Ministeriet kaster paa Sagen, ved at udsende bestandig den samme saglyndige og indsigtfulde Mand til at lære Almueskolevæsenets Tilstand at kjende. Det er heller ikke sandt, at jeg har gjort gjældende, at det her væsentlig dreier sig om Pensionsberettigelse eller Skle-Pensionsberettigelse. Jeg har væsentlig gjort gjældende, at jeg vil have givet Ministeren friere Hænder til at gjøre sit Valg, og jeg veed ikke, hvorledes den ærede Rigsdagmand for Ribe Amts 3die Valgkreds kan falde paa, at jeg har villet udtale nogen Mistillid til Ministeren. Jeg tillader mig tvertimod at troe, at naar jeg ønsker at give den ærede Minister frie Hænder, saa er det mig, der viser ham Tillid, til at han vil bruge denne Bemhndigelse, som han kan forsvare det; og det er de Herrer, der vil nægte ham denne Frihed, som snarest kunne siges at have Mistillid. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har foruden disse Grunde, som jeg vil indrømme idetmindste tildeels ere hentede fra Sagen selv, gjort sig skyldig i adskillige perfside Fremstillinger, som væsentligt tilsigtede at give min Stilling til dette Spørgsmaal en eiendommelig Charakter. Jeg er ikke vant til at møde en anden Art af Betragtninger fra det ærede Medlems Side end denne Art, den overraster mig derfor ikke, men jeg skal tillade mig . . .

Formanden: Jeg troer dog ikke at det er rigtigt at betegne et andet Medlems Udtalelser som perfside.

Steen: Jeg beder om Forlæbelse, jeg har ikke sagt, at det ærede Medlem var perfsid, men at hans Fremstilling som saadan var perfsid.

Formanden: Jeg maa dog mene, at man godt kan behandle en Sag grundigt, uden at bruge saa stærke Udtryk om andre Medlemmers Udtalelser.

Steen: Meget vel, jeg skal ikke karakterisere disse Udtalelser, men jeg skal vise, hvad de indeholde, saa kan det ærede Thing bedømme, om en saadan Ytring burde være brugt eller ikke. Jeg tillod mig sidst at bruge det Udtryk — det var et noget stærkt Udtryk, det indrømmer jeg — at de ærede Medlemmer, der vilde aflasse Over-skoledirecten definitivt, gif det geistlige Bureausraties Grunde; Dette tillod jeg mig at sige, men jeg troer ogsaa tidligere at have sagt, at de ikke vare sig det bevidste. Jeg troer ikke heller, at man fornødtigvis vil kunne paa-butte mig den Paastand eller Mening, at de Herrer i Salen, der staae paa den Side, skulde være meget tilbøielige til at gaae noget Bureausraties Grunde. Man vil vistnok indsee, at jeg har Forstand nok til at begribe, at det ikke er deres Opgave; men at de alligevel kunne komme til at gjøre, hvad der ikke er deres Opgave, er jo en anden Sag. Men saa sandt det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds det passende at relorquere med, at „jeg gif det politiske Bureausraties Grunde“. Der er imidlertid stor Forskjel paa disse to Ting; thi man maa vel lægge Mærke til, at vi Alle leve i Berøring med politiske Betragtninger og Ansuelser, vi høre Alle mere eller mindre til et politisk Parti og maae derfor handle i Overensstemmelse med vore politiske Partianssuelser i politiske Spørgsmaal; men det, her foreligger, er — som allerede af en æret Taler anført — ikke noget politisk Spørgsmaal, uden forsaavidt man vil strue det op dertil, forsaavidt man higer efter at have en Modsetning mellem de forskjellige Partier. Dette er Noget, der vel kunde bidrage til, at man gjør et Spørgsmaal som dette til et politisk Spørgsmaal, uden at det er det; men derfor veed jeg mig fri. Jeg veed i alt Fald saa vist som Noget, at man ikke kan tale for en Sag af varmere og renere Overbeviisning, end jeg har talt for denne, og det var derfor fuldstændigt uberettiget, naar det ærede